

На мою думку, щоб покращити становище пацієнтів у медичних закладах, необхідно перш за все готувати висококваліфікованих спеціалістів в навчальних закладах, бо далеко не всі студенти медичних вузів потрапили туди за свої знання. Внаслідок чого і маємо такі плачевні результати, коли “лікар” приходить на своє робоче місце і не може навіть визначити стан свого пацієнта. По-друге, підвищити вимоги до медичного персоналу, щоб ті на належному рівні виконували свої обов’язки. По-третє, надати кошти для кращої апаратури в лікарнях, адже всі ми знаємо, що вона не відповідає жодним міжнародним стандартам, рідко коли в лікарнях можна побачити нове обладнання, і то, це супроводжується тим, що з хворих стягуються кошти на його утримання. По-четверте, заборонити стягувати благодійні внески з пацієнтів, які від них вимагають коли вони знаходяться на лікуванні. Бо всі можемо згадати випадок з життя, коли, потрапивши до лікарні, на вас “посипався град” з вимогами для благодійного внеску на медичний заклад в якому ви перебуваєте. І по-п’яте, законодавчо врегулювати дані питання, посиливши відповідальність за лікарські помилки. Актуальним на сьогоднішній день, з огляду на вищенаведене, видається питання прийняття Закону України “Про права пацієнтів”, який все ще залишається на стадії законопроекту.

Це лише “крапля в морі” щодо помилок наших лікарів. Можна говорити і писати ще дуже багато, але вже відтепер необхідно діяти і покращувати ситуацію. Адже саме від нас, від покоління ХХІ століття залежить життя і здоров’я цілої нації. І саме ми повинні поставити нашу медицину на належний рівень.

А.Г. Марку

Українська академія банківської справи НБУ

ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ МОЛОДІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ У ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБ

Право на працю є одним з основних прав людини, які утвердилися у ХХ ст. Це право проголошено у Загальній декларації прав людини (ст. 23), розширено витлумачено у Міжнародному пакті про економічні, соціальні та культурні права, де зазначено, що ”держави визнають право на працю, яке вміщує в собі право кожної людини заробляти собі на життя працею, яку вона вільно обирає або на яку вільно погоджується”. Європейська конвенція про захист прав та основних свобод забороняє застосування примусової праці. Конституція (ст. 43) і зако-

ни України включають основні положення міжнародних стандартів у галузі права на працю.

Положення ст. 43 Конституції України значно розширюється у Кодексі законів про працю України. Зокрема, глава XIII “Праця молоді” цього Кодексу містить норми, що визначають права неповнолітніх у трудових правовідносинах; норми, що визначають вік, з якого допускається прийняття на роботу, роботи, на яких забороняється застосування праці осіб молодше 18 років; норми виробітку для молодих робітників; норми щодо оплати праці, відпусток та інші.

Перехід України до ринку загострив проблеми зайнятості населення та відтворення трудового потенціалу, особливо серед молоді. Згортання виробництва, фінансова й матеріальна заборгованість, проблеми реалізації продукції спричинили масові звільнення працівників. Лави безробітних почали поповнювати ті, хто ще донедавна вважали своє трудове становище міцним і стабільним.

Проблемам працевлаштування молоді присвячені роботи провідних юристів нашої держави Мельника С., Труша Т., Мазурка П., Ківшик О., Винникова О. та інших.

Головними напрямками державної політики в Україні у сфері зайнятості є: розвиток і захист інтелектуального потенціалу молоді, покращення умов і створення гарантій для отримання молоддю освіти, спеціальної професійної та перепідготовки; забезпечення зайнятості молоді, її правового захисту з урахуванням економічних інтересів, професійних і соціальних можливостей суспільства та інші [5].

Аналіз нормативно-правових актів, Державних програм підтримки молоді щодо зайнятості та її працевлаштування свідчить, що для забезпечення соціального захисту молоді та реалізації нею права на працю необхідно:

- розробити і забезпечити в усіх регіонах України та на галузевому рівні програми з поліпшення умов праці та відпочинку молоді;
- державним (регіональним) інспекціям праці притягувати до відповідальності роботодавців усіх форм власності, передавати справи до суду за порушення чинного законодавства про умови, охорону, оплату праці та інше щодо молодих найманих працівників;
- ухвалення змін до законодавства про зайнятість, які спонукали б безробітну молодь до активнішого роботи;
- створення на базі ПТУ робочих місць для професійної адаптації молоді, яка навчалася в них, а також “інкубаторів”, виробничих дільниць, підприємств з тимчасового найму для засвоєння випускниками навичок, потрібних працівникові на ринку праці;

- організація центрами зайнятості стажування випускників навчальних закладів з виплатою зарплати із Фонду сприяння зайнятості з метою їхнього пристосування до умов ринку праці;
- підготовка студентів за спеціальностями (дисциплінами), які б давали їм змогу самостійно забезпечувати себе роботою;
- поліпшення якості та доступності для молоді інформації про ринок праці;
- поєднання громадських робіт з професійною підготовкою для подальшої роботи в секторах економіки, що розвиваються;
- внесення професійно-технічних навчальних закладів центром зайнятості регіонів до списку надання інформації про вакансії за професіями на підприємства усіх форм власності.

В Україні і дотепер існує проблема дискримінації стосовно використання праці молоді, невирішення якої спричиняє зростання молодіжного безробіття та посилює соціальну напруженість серед цієї категорії населення. Тож для подолання цієї проблеми слід було б розробити систему заходів, які б враховували і зазначені вище рекомендації.

Література

1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948. – М., 1985.
2. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1996 р.
3. Конституція України. – К., 1996.
4. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р.
5. Національна програма підтримки молоді на 2003 – 2008 роки // Урядовий кур'єр. – 2002. – 28 вересня. – С. 4.
6. Мазурок П. Конкурентноспроможність і проблеми зайнятості молоді // Підприємство, господарство і право. – 2002. – № 3.
7. Труш Т. Молодіжний центр праці – молоді України // Праця і зарплата. – 2003. – № 43.
8. Уланчук А. Проблеми становлення молоді у сфері соціально-трудових відносин // Соціальний захист. – 2000. – № 1.

Р.Р. Рєва

Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого

РОЛЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ В РЕАЛІЗАЦІЇ ВИБОРЧИХ ПРАВ ГРОМАДЯН

Згідно з Конституцією України людина, її права і свободи є найвищою соціальною цінністю. Але при всій важливості закріплення прав і свобод людини, вони фактично нічого не варті без забезпечення реальної можливості їх реалізації та дієвих гарантій захисту. Для кожної людини важливим є забезпечення її участі в управлінні суспільним життям, тобто забезпечення її виборчих прав (як активного, так і па-